

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Contra inuocationem Sanctorum, quàm infirma argumenta afferantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

potest eum liberare; sed, videamus, an veniat Elias, & liberet eum. Crediderunt ergo, eum, si vellet, posse; an autem liberaturus esset, dubij fuerunt. Inuocemus igitur & nos quotidie Sanctos in cælo existentes, dicamusq; *S. Maria, ora pro nobis: S. Michael, ora pro nobis: S. Ioannes Baptista, ora pro nobis: S. Petre, ora pro nobis: omnes Sancti & Sancta Dei, intercedite pro nobis &c.* Ita honoramus, quos inuocamus, tamquam potentes succurrere.

Neque sanè hic honor Sanctis exhibitus, est Deo iniuriosus. Si enim S. Paulus Deo non intulit iniuriam, quando Sanctis in terra scripsit: *orationi instantes, orantes simul & pro nobis*; cur iniuriam inferat is, qui Sanctis in cælo existentibus dicit: *orate pro nobis*? At Deus vult solus adorari? quid tum? an inde conficitur: Ergo non licet inuocare Sanctos in cælo? Si hoc rectè colligitur, rectè etiam colligetur: Ergo non licet inuocare Sanctos in terra. Atqui hos licet cum Paulo, ergo & illos licet inuocare. Neq; rectius argumentantur, qui sic argumentantur: Solus Christus est Mediator; Ergo non licet inuocare Sanctos in cælo: quàm qui sic inferunt: Solus Christus est Mediator; Ergo non licet inuocare Sanctos in terra. Quicumque ergo hoc telum esse infirmum, dicunt, ne Paulum videantur velle sauciare; fateantur etiam prius esse infirmum, quia ex eodem modulo prodit. Pari pacto, si signum est, nos diffidere Deo & Christo, quando confugimus ad Sanctos in cælo triumphantes, erit etiam signum diffidentiae in Paulo, & in alijs, quando inuocant Sanctos in terra militantes, & dicunt: *Fratres orate pro nobis.* Neque putare debet quisquam Sanctos frustra inuocari atque sine fructu, quasi illi, qui in cælo sunt, non audiant preces nostras, neque sciant, quid hinc apud nos geratur. Si enim Sancti adhuc in hac vita possunt, Deo reuelante, cognoscere arcana aliorum consilia & molitiones, quemadmodum Samuel cognouit omnia, quæ erant in corde Saulis; & Elisæus sciuit omnia, quæ à famulo absente erant perpetrata, itemq; omnia secreta consilia regis Syriæ; ac Daniel occultum somnium Nabuchodonosoris atque interpretationem illius: Petrus quoque occultam fraudem Ananiæ & Saphiræ; & quicumque Spiritu Prophetico abscondita & futura prædixerant; cur non in cælo, immò & in Limbo SS.PP. posset idem Deus beatis animabus simi-

XII.

Coloss. 4. 2.

1. Thessal. 3. 5.

1. Reg. 9. 19.

4. Reg. 5. 26.

4. Reg. 6. 9.

Dan. 2. 26.

Act. 5. 1.

Eccles. 9. 5.
Iob, 14. 21.

Mat. 63. 16.

S. Thom. in
ep. ad Rom.
cap. 10. lect. 2.

XIII.
1 Petr. 2. 17.
Rom. 12. 10.

13. D. Petrus deniq; quasi in compendio scribit: *Omni honorate*; & S. Paulus iubet nos esse *honore inuicem prouenientes*; sed præmittit, *charitate fraternitatis inuicem diligentes*, hoc est, *quasi omnia*, seu *charitate fraterna*. Quia omnes vnum patrem habemus

DEVM,

lia reuelare? Hoc tamen discrimen esse facile credo, quod beati plus videant, eaq; maximè, quæ ad illos pertinent, aut quæ desiderant scire & videre; quàm Patres, qui olim adhuc in Limbo, & umbra mortis exiterunt; multoq; minùs sciunt illi, qui in inferno etiam hac ignorantia cruciantur. Atque de his intelliguntur illa, quæ malè intelligunt, qui Sanctos habere patronos nolunt; vt cum dicitur: *Viuentes sciunt, se esse mortuos: mortui verò nihil nouerunt amplius*: item: *sive nobiles fuerint filij eius, sive ignobiles, non intelliget*, de nostris scilicet rebus, quæ apud nos aguntur; & nisi illis reueletur: nam utique animæ damnatorum sciunt, se esse damnatas; & animæ beatorum sciunt, se esse beatas; animæ autem in Limbo PP. existentes, sciuerunt Messiam venturum; & anima Abrahami insuper sciuit, quid diues in inferno peteret; quin & ipsa damnata diuitis epulonis anima sciuit adhuc se habere in viuis quinq; fratres, pro quibus orauit. Quod autem dicitur: *Abraham nesciuit nos, & Israel ignorauit nos*, intelligitur de Abrahamo, tempore veteris testamenti, adhuc existente in Limbo PP. vbi sine peculiari reuelatione utique nihil scire potuit eorum, quæ in terris gererentur; alia ratio est nunc, tempore noui testamenti, de eodem iam inter beatos in cælo degente, & de alijs Sanctis, qui in beatifica visione, & Deo, omnia vident, quæ desiderant videre. Itaque sine formidine eos possumus inuocare, facile intelligent, etsi à nobis procul distent, quæ ad eos vel loquendo, vel cogitando mittimus. Sic eos, & in illis Deum honoramus: est enim, vt S. Thomas docet, inuocare nihil aliud, quàm aliquem in se vocare, per affectum, & deuotum cultum: quod vt fieret, voluit Deus, qui voluit Sanctis etiam hunc honorem tribuere, vt sineret eos secundarios apud se esse aduocatos; non quasi Christus non sufficeret, sed quod Christo ipsi quoque honorificum esset, si ad eum, eiusq; Patrem tales legatos mitteremus, quibus ipse vim impetrandi & meruisset, & honoris causa contulisset.